

om, at det ærede Medlem stemte for denne Dagsorden, at han rimeligvis har haft en ikke ringe Indflydelse paa, hvorledes den blev formuleret; man kan maaske endog gaa ud fra, at det er det ærede Medlem, der har formuleret den. I denne Dagsorden siges det udtrykkeligt, at man kan tænke sig en finansiel Tilstand af den Beskaffenhed, at man bliver nødt til at gaa til en Beskatning af Brændevin.

Under denne Forhandling har det særlig været Ølskatten og Beskatningen af Cigaretter, som der er rejst Indvendinger imod. Da vi i 1891 fik den første Ølskat, lød den paa, at der skulde betales 10 Kr. pr. Tønde Øl, dog saaledes, at Skatten i de første Aar kun skulde opkræves med 7 Kr. Man forlængede senere to Gange den midlertidige Beskatning, og da man endelig i 1897 skulde til at foretage en endelig Ordning, blev Skatten sat til 9 Kr. i Stedet for, som oprindeligt vedtaget, 10 Kr. Naar man gik til denne Nedsættelse — for det var jo en Nedsættelse i Forhold til den oprindelige Bestemmelse —, var det, fordi der i 1897 forelaa en Situation, der kunde udtydes saaledes, at hvis man blev ved de 9 Kr., vilde der ikke komme nogen Prisforhøjelse paa Øllet, saa vilde Bryggerierne tage Skatten paa deres egen Kappe, eller, hvad der vistnok var mere i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, Priserne paa Raaprodukter stillede sig saaledes, at Bryggerierne ikke behøvede at forhøje Ølpriserne. Havde man da vidst, at Forbrugerne alligevel vilde komme til at betale, var man sikkert gaaet op til de 10 Kr., og Statskassen vilde i de siden da forløbne Aar have haft en Merindtægt, der sikkert kan anslaaes til mellem 9 og 10 Millioner.

Indvendingerne mod Ølskatten gaa væsentlig i Retning af, at denne Forhøjelse vil genere, maaske endogsaa ødelægge en blomstrende Industri her i Landet. Jeg tror nu ikke, det vil gaa saaledes. Bryggerierne klare sig nok, det vil sige de store, med de smaa er det en anden Sag. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) nævnedes i Gaar en Række Eksempler paa Bryggerier i Provinserne, der enten havde maattet standse deres Virksomhed eller ikke gav noget Udbytte. Jeg vil godt tro, at disse Oplysninger ere rigtige, men jeg vil hævde, at det ikke er Skattens Skyld. (Afbrydelse af Rode.) Jo, det ærede Medlem nævnedes det netop for at sætte os ind i, hvor vanskeligt de smaa Bryggerier vare stillede, de kunde overhovedet ikke taale Skattens Forhøjelse. Men det er slet ikke

Bryggerierne, der skulle betale denne Skat. De have heller ikke betalt Skatten paa de 10 Kr. pr. Td. eller 6 Kr. 85 Ø. pr. hl, som det nu er omregnet til. Det have Forbrugerne gjort. Prisen paa Øl er, siden vi fik Skatten i 1891, saa vidt jeg kan skønne, forhøjet fra 8 til 11 Øre pr. Halvflaske; det vil med andre Ord sige, at Forbrugerne have betalt hele Skatten, og der er ingen Grund til at tro, at naar vi nu forhøje Skatten, Bryggerierne da ville paatage sig nogen Del deraf; Skatten vil sikkert med sit fulde Beløb gaa over paa Forbrugerne. Nej, det er ikke Skattens Skyld, at de smaa Bryggerier i Provinserne ikke kunne klare sig. Det er jo altid saaledes, at der indenfor enhver Branche vil være nogle Virksomheder, som ere vanskeligt stillede, som ikke kunne ride Stormen af. Det gælder særlig paa Ølproduktionens Omraade, og Grunden dertil er den, at der vistnok ikke er noget andet Omraade, hvor Provinsbyerne trykkes saa haardt af Konkurrencen herinde fra den store Hovedstad som netop paa Ølproduktionens. De store Bryggerier i København have jo et meget stort Marked for deres Øl ude i Provinserne, de strække deres Fangarme ud til de mindste Byer; der er sikkert ikke en By og maaske ikke nogen større Landsby, hvor der ikke kan faas, og hvor der ikke drikkes københavnsk Øl. Det er Grunden til, at de smaa Bryggerier ikke kunne klare sig derude. Men det kunne vi jo ikke gøre noget ved, det kan Skatten ikke hjælpe noget paa, det kan Lovgivningsmagten ikke forandre noget ved. Der er visse Ting, saasom hvem Folk skulle gifte sig med, og hvilket Øl de skulle drikke, som Lovgivningsmagten ikke kan tage sig af. Det maa Folk selv bestemme. For de smaa Bryggerier ude i Provinserne vil det ikke spille nogen som helst Rolle, om vi forhøje Skatten med de 1½ Øre pr. Halvflaske. De ville fremdeles komme til at kæmpe en haard Kamp med de store Bryggerier herinde i den store By. For øvrigt er der jo i dette Forslag ligesom i Loven af 1897 en Bestemmelse om, at der i de første 5 Aar gives en Moderation for de smaa Bryggerier eller, for at sige det korrekte, en Moderation for den første Produktion, de første 2000 hl. Denne Bestemmelse vil i høj Grad lette de smaa Bryggerier Overgangen, hvis der i det hele taget skulde blive nogen Vanskelighed for dem ved denne Overgang.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) gjorde gældende, at naar vi nu gik